1e Jaargang — Zaterdag 8 Februari 1913 — Nummer 26

Boos Iseghem

INSCHRIJVINGSPRIJS

1 jaar	3.50 fr.
6 maanden	2.00 fr.
3 maanden	1.00 fr.
1 jaar binnen stad	3.00 fr.

Men schrijft in bij de
DRUKKERS-UITGEVERS
We A. NONKEL & Zn
KOORNMARKT
en in alle postkantooren.

verschijnende elken Zaterdag

GODSDIENST, MOEDERTAAL, VADERLAND
GEMEENTEBELANGEN

Aankondigingen	0.15 fr. den regel
Rechterlijke aankondig.	0.50 fr. » »
Aanbevelingen	0.25 fr. » »

Verkoopingen, wijkfeesten, herbergkermissen, prijskampen, enz. waarvan plakbrieven, kaarten of programmas bij den drukker van dit blad gedrukt, worden kosteloos tweemaal in het blad overgenomen, alsook de opgegeven uitslagen van prijskampen.

IN NESTEN

Wanneer — na de laatste zitting van onzen Gemeenteraad — de heer Carpentier zijn ontslag als Burgemeester indiende, stond eenieder verbaasd.

Welhoe, sprak men, wat peist de heer Carpentier nu ? Hij beschikt in den Gemeenteraad over eene groote meerderheid, en hij gaat er van door ! Welke mag nu de reden zijn om zoo te handelen ?

En op bevel van hooger hand gegeven, waren onmiddelijk eenige gazetten van hetzelfde gevoelen. En statig en plechtig lieten zij aan de Iseghemsche bevolking weten dat de heer Carpentier zoo handelde uit liefde voor het werkvolk, en dat hij een slachtoffer was van het « minimumloon ».

Ernstige menschen die dat lazen haalden lachend de schouders op. 't En duurde niet lang of door eenieder werd de ware reden gekend en ten volle aanveerd.

Met de eigene woorden door den heer Carpentier zelf uitgesproken, bewezen de *Gazette van Iseghem* en *Boos Iseghem* dat de heer Carpentier zijn ontslag gegeven had om reden der verandering toegebracht aan het belastingsreglement.

Dit was zoo klaar of de dag ! Daar was geen twijfelen mogelijk !

Maar zoo als gij vernemen zult uit hetgene volgt, was die ware reden algelijk nog de ware reden niet. Daar was nog een andere !

Zoodra het nieuws in Iseghem verspreid was dat de heer Carpentier weigerde nog langer onze Burgemeester te zijn, traken de leden van de meerderheid van onzen Gemeenteraad in korps er naartoe, en vroegen en praamden hem, met tranen in de oogen, dat hij op zijn besluit hadde willen terugkeeren.

't Was vergeefsche moeite !

Afgeveerdigden van alle soorten van bonden en gilden, gingen hem op dezelfde manier smeeken.

Nutteloos !

't Was al dat niet dat de heer Carpentier begeerde. Hij peisde dat de heeren van den Gemeenteraad, zoodra zij zijn ontslag vernamen, insgelijks hun ontslag gingen indienen. En hij was bedrogen ! Die heeren verstonden dat zoo niet.

En wanneer dan bij koninklijk besluit dat ontslag aanveerd was, liet de heer Carpentier aan de leden der meerderheid weten, dat hij begeerde wederom Burgemeester te worden, en dat hij ze eenparig verzocht hun ontslag als Gemeenteraadsleden te geven om eene nieuwe kiezing te kunnen houden.

« Ik heb, sprak hij, mijn ontslag ingediend niet voor minimumloon, niet voor belastingsreglement, *maar omdat ik niet meer hooren wil dat, indien ik in den Gemeenteraad nog zetel, ik er maar door het klein achterpoortje ben ingerocht*. Dat wil ik niet meer hooren. Ik wil eene nieuwe kiezing. De omstandigheden zijn ons uitermate gunstig, met eene verpletterende meerderheid gaan wij zegepralen. Geeft dus allen uw ontslag ! »

Deze woorden vielen op onze Gemeenteraadsleden als een koud stortbad neder. Dat was nu een nieuwe reden, hun nog onbekend.

Een lid weigerde vlakweg.

Een andere stelde voor het gedacht van den heer Burgemeester bij te treden op voorwaarde dat hunne kandidatuur zoude aangenomen worden, zonder vóór eenen *poll* te moeten verschijnen.

Een wijs gedacht. Trouwens minstens twee leden waren volkomen zeker voor den poll, gelijk hij hier is ingericht, heel en gansch te mislukken.

Maar de kiezersbond moest nu nog uitspraak doen.

En daar werd dat voorstel met klank verworpen. Het gedacht der gemeenteraadsleden werd niet aanveerd, en de heer Carpentier bekwam geen gehoor.

Als het eens begint tegen te slaan ! Voor den oogenblik ziet er de heer Carpentier geen doen meer aan, hij moet de zaken laten gaan.

Jaren lang droomen burgemeester te worden, burgemeester zijn, zijn ontslag als burgemeester geven, wederom willen burgemeester worden, en geen burgemeester meer kunnen zijn, rijd nu op zulk eene karre !

Ik ken een lied

Ik ken een lied, dat 't hart bekoort,
Ik ken een lied vol melodij ;
Ik heb het reeds als kind gehoord ;
Die tijd is lang voorbij....
Mijn moeder zong het bij de wieg
Van haren eersten zoon ;
Het klonk zoo lief in haren mond,
Zoo heimlijk zacht en schoon....
O moederzorg ! O moederlied !
Mijn hart vergeet u niet.

Ik ken een lied, dat 't hart bekoort,
Ik ken een lied vol melodij ;
Ik heb het in mijn jeugd gehoord :
Die tijd is lang voorbij....
Zij zong het ook de blonde maagd
Die eens mijn liefde won ;
't Was in het veld langs groen en loof,
Bij lentezucht en zon....
O jeugd en liefde ! O roozeblaân !
Hoe snel verwelkt, vergaan !

Ik ken een lied van zoete min,
Ik ken een lied vol melodij ;
Men zong het in mijn huisgezin ;
Die tijd is lang voorbij....
Nu zingt het niemand, niemand meer
Den ouden armen man ;
Geen vrouw kust mij de tranen af,
Die 'k niet weerhouden kan....
Geen kind zingt 't liedje van voorheen....
'k Ben oud en gansch alleen.

G. ANTHEUNIS.

Met den hoogen hoed !

Menigvuldig zijn de omstandigheden in het leven waarin een burger zich verplicht acht den hoogen hoed op te zetten.

Immers de hooge hoed is een plechtig iets.

Eertijds op alle hoogdagen, nieuwjaar- en feestdagen, op kermiszondag en patroondagen van maatschappijen, afzonderlijk of in stoet, droegen alle welopgevoede en welstellende burgers den hoogen hoed.

Bij den doop van een kind hebben vader en peter den hoogen hoed aan, op den trouwdag hebben bruidegom, vaârkes en bloedverwanten den hoogen hoed opgezet, en bij de begraving van familieleden of van andere hooggeplaatste personen, vroeger meer dan thans, was de hooge hoed het onontbeerlijk hoofddeksel.

In 't algemeen geeft de hooge hoed aan den persoon dien hij bedekt een statig, een ernstig voorkomen.

Wanneer men *hem* op heeft, dan is men niet geschikt om te werken of om boodschappen te doen. Men gaat met gemeten stap langs de straat, niet te rap, niet te traag ; men tracht, meer dan in andere omstandigheden, geene samenbotsingen te hebben met voorbijgangers. Deze letten ook meer op u, zij bezien u, en zeggen in hun eigen : « moet er iets gebeuren ? » Zoo trekt gij, meer dan anderen, op u de algemeene aandacht.

Wanneer een handelsreiziger bij u binnenkomt, en dat hij met groot gebaar eenen hoogen hoed groetend voor u nederlegt, dan zijt gij, min dan gemeenlijk, gesteld om hem de deur te wijzen.

In de groote steden, in de Gerechtshoven en op de bureelen der aanzienlijke handelshuizen en der officieele gebouwen ziet gij bedienden en ambtenaars, advokaten en magistraten den dorpel van het gebouw overschrijden, velen het hoofd bedekt met eenen hoogen hoed.

In plechtige vergaderingen, bij ontvangsten en bijeenkomsten, vraagt het gebruik dat men den hoogen hoed drage.

Maar het is vooral in groep dat men dat schouwspel moet bewonderen. Beziet de societeit.

Er zijn dubbele jongens in en oudgedaagde mannen, menschen van te lande en uit den binnen. Zij marcheeren op twee reken langs de greppe.

De stoet is gesloten door eene geheele volle reke : de commissie, en in het midden de president.

Aanschouwt nu al die hooge hoeden.

Er zijn er naar de laatste mode, waarvan het fatsoen zeer bevallig is. Maar er zijn er ook andere. Lange kaven, die recht naar de wolken rijzen, overal even breed, kerels van dertig jaar, waarvan het zeldzaam overgebleven dons zoo roste ziet als een oude stovepot ; buizen veel te groot voor het kopken dat er onder beweegt, en gedregen door knapen die daarbij een kort vestonsken aan hebben.

Doch het is niet alleen in ernstige, in officieele omstandigheden dat men den hoogen hoed ontmoet.

Beziet in den schouwburg dien kluchtspeler, dien komischen zanger, beziet in den cirk den peerdentemmer, den jockey van de *haute école*, beziet vooral den clown. Velen hebben insgelijks den buishoed op het hoofd. Maar indien in de bijzondere omstandigheden van het alledaagsch leven de buishoed niet kluchtig voorkomt, nu is hij veelal een zottehoed geworden, een hoed waar de boorden van of veel te groot of veel te plat zijn, en waarvan de ronde soms eene hoogte bereikt die den algemeenen spotlach verwekt.

Voor mij zie ik nog een tooneel dat ik over eenige jaren in de hoogeschool heb beleefd.

Een student die in zijn dertiende studiejaar was en voor notaris wilde leeren, had, met of zonder handgeklap van den Jury, eene nieuwe buis gekregen. Voor den zooveelsten keer was hij mislukt. Doch het kon hem niet veel deren : hij was immers rijk.

Zijne vrienden, die er dien dag er opgemutst waren de eindelijke zegepraal van hunnen gezel met ongemeene pracht en luister te vieren, waren bij het misval deerlijk te leur gesteld.

Doch daar nu toch de gemoederen erop uit en de rijtuigen aangeworven waren, besloot men eenparig den uitslag van den makker algelijk in orde te begieten. Eenige minuten waren voorbij, en weldra zag men vier rijtuigen door de straten van Leuven op en neer rotsen, waarin een twintig studenten zongen en schreeuwden, elk met eenen buishoed op het hoofd. Het waren hoeden gekocht bij eenen koopman in oudheden, aan één frank 't stuk. In het eerste hadden zij nog al een deftig voorkomen, maar na eenige uren zagen zij er al verschillig uit. Er waren er met de vooien gescheurd, andere met builen, velen plat geduwd en het uitzicht verkregen hebbende van eenen accordeon. Hoeveel er geheel uit den strijd gekomen zijn heeft nooit iemand geweten. Het is dus niet alleen in ernstige omstandigheden dat de hooge hoed wordt uitgehaald, maar ook in alle zwanspartijen.

Doch wat moet men denken van iemand die wekedag, zondag, in schoon of slecht weder, op alle gewone tijden steeds den hoogen hoed op heeft in plaatsen waar het dragen er van eene groote uitzondering is ?

Zeker heeft eenieder het recht zich te kleeden zooals hij wil.

Maar vindt gij niet, beste lezer, dat, als men er wel op nadenkt, zulk een man zich kost wat kost wil onderscheiden, de aandacht der menschen op hem wil afdwingen, zoekt zich door elkeen te doen groeten, en alzoo voor een belangrijk iemand wil doorgaan ?

Moest gij allen, die deze regels leest, van morgen af nooit geen ander hoofddeksel meer dan eenen hoogen hoed opzetten, wat zou er onze stad lief uitzien ! SALUT.

HANDELSVERKEER

Uitgestrektheid

Handelsverkeer — in zuiver Nederlandsch beter ruilverkeer genaamd — bediedt in zekeren zin niets anders dan de onophoudende schommeling tusschen vraag en aanbod, waarin hetgene voortgebracht is door den grond, den arbeid en het kapitaal, mits een zekeren koopprijs, ten dienste gesteld wordt van den verbruiker. Met andere woorden, het is de ruiling, de verwisseling van persoonlijke diensten, van voortbrengselen van den landbouw in produkten van de nijverheid, tegen een min of meer hoogen prijs, die uitbetaald wordt door den afnemer, onder den vorm van loon, honoraire, huishuur, landpacht, intrest of winst.

Welnu, het aanzien, het belang dat in de tegenwoordige samenleving dit Handelsverkeer heeft ingenomen is verbazend en ontzaglijk geworden.

Met recht vergelijkt men het aan eenen breedwentelenden maalstroom, waar dagelijks ieder mensch een zeker aantal weerden inwerpt, en er dagelijks ook een ander aantal uittrekt. Die weerden die hij erin werpt, verbeelden niets anders dan den verkoop van zijne produkten of het verhuren van zijne krachten en diensten ; die weerden die hij er uittrekt, zijn niets anders dan de verschillende inkomsten die hij in vervanging van de eerste aanwerft. Iedereen, arme als rijke, burger, landbouwer en werkman is daar de gedurige en lijdelijke ooggetuige van ; en wat meer is, elk volgens den stand dien hij in de maatschappij bekleedt, is daar in min of meer, de gedurige en dadelijke deelnemer. Zulks is zoodanig natuurlijk, dat wij het onnoodig zouden achten daarbij zelfs maar een stond stil te houden, ware het niet, dat al te dikwijls *enkel* een gedeelte van dit duizelingwekkend verkeer, door den gaanden man beacht wordt, en dat meestendeels het voornaamste, het merkweerdigste, en in sommige gevallen ook al het minst gewaardeerde, aan een oppervlakkig overzicht ontstnapt. Zoo waar is het dat de stoffelijke aangelegenheden doorgaans den luister van alle andere verdooven ! Maar ook niet min waar, dat het niet altijd de fijnste visschen zijn die we langs de rivieren in de zon zien boven zwemmen ! Zulks heeft er ons toegebracht, een oogenblik aan den handelstroom te vertoeven, om eene kleine ontledigingsproeve te doen, van de bontkleurigheid en de stoffenrijkheid van zijnen vloed.

Om een klein denkbeeld te vormen van de overwegende plaats waarop het handelsverkeer den dag van vandage in ons leven aanspraak maakt, weze het voldoende erop te wijzen, dat bijkans geheel de stapel rijkdommen, dien de menschen dagelijks voortbrengen, juist en alleenlijk voortgebracht is, om verhandeld of verruild te worden.

En nochtans, tot welke omvangrijke, tot welke reusachtige hoogte, hoopt zich die stapel rijkdommen niet op ? Stoffelijke, aardsche goederen, die men met oog, oor en andere zintuigen kan waarnemen of weten, zooals, te lande, de vruchten op het veld, het vee in de stallen ; in de stad, de duizendvormige voorwerpen van het huisgerief, en de ontelbare produkten van fabrieken en werkplaatsen ; maar ook onstoffelijke goederen, zooals, rechten, voordeelen, talenten, kundigheden, werkzaamheid, gezondheid en zoo meer, moeten *allen*, zonder uitzondering als zoovele voorwerpen van het hedendaagsch handelsverkeer aanzien worden.

Verbeeldt u een oogenblik het graan in de schuren der landbouwers of op de zolders der maalderijen, de melk, boter, kaas en eieren in de kelders en bewaarkassen der hofsteden of in de vitrienen onzer winkels, het slachtvee in de vette meerschen of aan de vleeschhaken onzer beenhouwerijen ; verbeeldt u het lijnwaad in onze weverijen, de schoenen in onze schoenwinkels, de borstels in onze borstelfabrieken ; verbeeldt u nog de kostuimen bij den kleermaker, de juweelen bij den goudsmid, het brood bij den bakker, de tonnen bier bij den herbergier, vermenigvuldigt die voorbeelden zooveel gij wilt en zooveel het u lust doet, en vraagt u dan af, welke hoeveelheid, welk gedeelte van dit alles landbouwer, fabrikant, neringdoener of werkman voor zijn eigen gebruik bestemt ? — Maar bijkans niets ! Iets onbeduidend ! hooren wij u uitroepen. Zoo is het inderdaad. Al die goederen, al die voortbrenselen zijn niets dan eenvoudige handelszaken. Het zijn *Koopwaren*. Dit heet, waren die dienen om verkocht te worden aan den verbruiker, waren die bestemd zijn om den vloed van het handelsverkeer te doen aangroeien.

Zekerlijk behoeft men geen Columbus te zijn om zulk eene wereldbeschouwing te ontdekken ! Die pretentie ware kinderlijk en ligt verre van ons verwijderd. Indien wij daarop de aandacht trekken, het is ongetwijfeld vooreerst met doel eene zuiver nieuwsgierige en opmerkensweerdige klasseering te herdenken, hetgene altijd deugd doet aan onze inbeelding en aan onzen geest. Maar, men mag zich niet vergissen, het weze ook, en voornamelijk, om er op te wijzen dat al deze zaken slechts één kant, slechts één deel uitmaken van de wereldlandsche markt waar het Handelsverkeer zijne goederen ten dienste der samenleving openspreidt, en dat daar naast nog een andere kant, nog een tweede ruim van diezelfde markt gelegen is, dat voor de gemeene opmerkzaamheid al te dikwijls in de schaduw verborgen blijft. En hier juist, ware voor menigeen het ei van Columbus op te zoeken !

Immers, zooals wij hooger bemerkten, niet alleen stoffelijke, tastbare goederen, maar ook niet stoffelijke, niet zinnelijke, worden door het Handelsverkeer, ter wereldmarkt gebracht. Wat zou het den mensch baten, onschatbare rechten en tallooze voordeelen te bezitten, indien hij er nooit iets kon uit winnen, met andere woorden, konden die rechten en voordeelen nooit geen nut hebben voor anderen ? Hij zou dien rijken wrek geslachten, die een goed jaar geleden, de deur van zijne schattenkamer achter zijnen rug op geheimslot zag toespringen en die levend begraven werd te midden van zijne opeengestapelde zakken goud. Hoe zouden daarbij die goederen, die het zuiverste, het duurbaarste, het edelste deel uitmaken van hetgene de mensch bezit, op korten tijd in ongehoorde weerde niet dalen ? Gelukkiglijk, troosten wij ons : Zóó is het niet.

Alle dagen zien we inderdaad onze rechten en voorrechten het voorwerp worden van de eenvoudigste, van de gemeenste handelsoperatien. Of wat beteekent anders, in verschilligheid van vormen, mate en gewichtigheid wel te verstaan, het aanwerven of afstaan van actien, obligatien, intresten en renten ; het aanwerven of afstaan van hypotheken, van een servituut op een huis, op een stuk land ; het aanwerven of afstaan van auteursrechten, uitvindingsbrevetten, monopolies ; het aanwerven of afstaan van de gunstige ligging van eene woonst, van den dorpel of zuil van eenen winkel, van de klandizie van een druk bezocht kantoor? Neen, 't is in het Oud Testament alleen niet, dat Esaü zijn eerst geboorterecht aan Jacob verkocht heeft voor een schotel linzenpap !

Een stap verder ! En we zien duizenden en duizenden vreemdelingen toestroomen naar de koele kusten van de Noordzee, naar de schilderachtige boorden van den Rijn, naar de met sneeuw bedekte kruinen der Alpenreuzen. Wat is het dan dat ze daar zoo talrijk, zoo gejaagd en ah ! zoo vroolijk henenlokt? Het is hier een levensverkwikkende lucht, daar een zacht zomerklimaat ; elders, eene tooverachtige landschakeering of eene duizelingwekkende grondopknobbeling, waaruit de bewoner behendig en zonder veel last, een afgunstwekkend voordeel heeft weten te trekken. Die lucht, dit klimaat, die voordeelige ligging van stad of land, die op hun eigen genomen reeds eene aanzienlijke weerde uitmaken voor den inwoner, worden door het Handelsverkeer, door de speculatie van dien zelfden inwoner, op korten tijd, in weerde verduizendvoudigd. Voor hem was het een prijsbare natuurschat, maar diezelfde schat is door den handel herschapen geworden in eene onuitputbare goudmijn, in eene onverdroogbare winstbron. Vroeger was hij de onbekende en zwakke inboorling, lijk hij op onze dagen nog leeft, verlaten en alleen, ievers in een nachtelijk woud van Midden Afrika, of langs den eenzamen oever van een eilandeken van den Stillen Oceaan. Thans is hij de machtige eigenaar, de triomfeerende vorst die de natuur onder zijne ijzere hand geplooid heeft tot een aardsch paradys, ten dienste van een aanzienlijk deel zijner medemenschen.

(Het vervolgt).

De Rothschilds.

De roman der familie Rothschild, die van eene allereenvoudigste afkomst, er toe gekomen is omstreeks 400 millioenen pond sterling — zoo iets van tien milliard franken — te verzamelen en die de finantieële wereldmarkt beheerscht, heeft de stof verleend tot een zeer belangwekkend boek van Ignace Balla, dat te Londen komt te verschijnen.

De eerste der Rothschilds droeg dezen naam niet. Hij heette eenvoudiglijk Maijer Amschelle, en wierd geboren in den ghetto — dit is het hebreeuwsch kwartier — van Franckfort in 1743. De vaderlijke woonst onderscheidde zich van de andere door een klein rood schild dat boven de deur geplaatst was. -t Is van daar dat de naam van Rothschild — rood schild — voortkomt.

Maijer begon zijne loopbaan in dienst van eenen bank. Weldra wierd hij deelgenoot in eene andere inrichting van zelfden aard. Eindelijk plaatste hij zich als bankier voor eigen rekening. Hij was een verstandige verzamelaar van oude munten, en aldus kwam hij spoedig in betrekking met Willem IX, landgraaf van Nassau die een der rijkste en oolijste vorsten was van Duitschland.

Tusschen den israëlitischen bankier en Willem IX bestond weldra een wederzijdsch en volkomen vertrouwen. Toen Willem IX, in 1803, voor de troepen van Napoleon de vlucht moest nemen, liet hij gansch zijne fortuin in de handen van Rothschild. Deze miek er gebruik van in zijnen bank en na den val van Napoleon keerde hij ze aan den prins terug samen met de intresten.

Maijer had vijf zonen. De oudste hield hij bij zich in den bank van Francfort, en de andereu zond hij uit om succursalen op te richten in Londen, Parijs, Weenen en Napels.

In zijn testament beveelde hij aan zijne zonen de volkomene eensgezindheid in alle zaken en moeilijkheden. Die vaderlijke wil wierd voor hen de wet, en bracht wonderbare uitslagen te wege.

Na de dood huns vaders, bleek weldra Nathan Rothschild, derde der zonen en geplaatst te Londen, als de ware genie der familie. Een van zijne eerste finantieele slagen bestond in 800.000 pond sterlingen uit te leenen aan het engelsch bestuur, en terzelvertijd Hertog Wellington in Portugal te voorzien van de sommen die hij volstrekt noodig had. Dank aan deze, gelukte Wellington erin den veldtocht tegen de franschen die Portugal bezet hadden, zegevierend te voltrekken.

't Was ook Nathan die in 't geheim het geld verschoot waarmede Pruissen den oorlog voerde tegen Napoleon.

Maar vooral de dag van Waterloo is in zijn leven vermaard gebleven ! Gedurende het reusachtig gevecht was Nathan op het slagveld aanwezig en verbleef er tot op 't oogenblik dat hij zag dat Napoleon het onderspit moest delven. Maar zoodra hij de overtuiging had dat de franschen verloren waren, vertrok hij in maalpost naar Ostende, en niettegenstaande een hevige storm scheepte hij in voor Douvres. 's Anderendaags in den vroegen morgen kwam hij in Londen aan, alwaar men nog zonder nieuws was, en verspreidde het gerucht dat de engelschmannen geklopt waren te Waterloo en dat Napoleon opnieuw meester was van Europa.

Men ziet van hier het uitwerksel ! Al de titels en weerden ondergingen in de beurs eene schrikkelijke daling. Nathan miek er gebruik van en eer het ware nieuws van den zegepraal te Londen aankwam, had hij reeds alle weerden opgekocht. Zoo deed hij op eenen dag een slag van 25 millioenen.

't Was ook dezelfde Nathan die eerst in Juli 1830 het nieuws vernam van de omwenteling in Frankrijk, Ook dezen dag miek hij eene aanzienlijke winst. Het nieuws had hij ontvangen door eene reisduif die zijn broeder uit Parijs hem verzonden had.

Om getrouwe en zekere inlichtingen te ontvangen bespaarden de Rothschilds nooit geen geld. Zoo schreef Salomon Rothschild bij den dood van baron Gentz, een der beste inlichters der familie : « Hij is voor ons een groote vriend geweest, en nooit zullen wij zijne weerga meer vinden. Hij heeft ons dan ook aanzienlijke geldsommen gekost, daar ik hem nooit niets geweigerd heb van 't geen hij vroeg, Maar ik zou nog driemaal zooveel willen verkwisten kon hij tot het leven terug keeren ! »

De meer hedendaagsche geschiedenis der Rothschilds is genoegzaam bekend om er op na te drukken, ook stapt hun geschiedenisschrijver er rap over heen.

Wat de oorzaken mag betreffen van hun overgrooten bijval, deze zijn veel eenvoudiger dan men wel zou denken. Ten eerste, de ononderbrokene eensgezindheid der vijf gebroeders heeft zeker het meest bijgedragen tot het rap aangroeien van hunne fortuin. Maar ten tweede dient ook in acht genomen te worden dat ze juist toen hun vertrouwen gesteld hebben in de eerlijkheid der regeeringen, wanneer niemand geen vertrouwen meer erin had. Van hunnen kant hebben zij altijd met de meeste zorgvuldigheid en stipheid mogelijk hunne verdragen uitgevoerd.

Sawijer.

Stadsnieuws

Het gerucht loopt dat er in de toekomende week eene vergadering van den Gemeenteraad gaat plaats hebben.

Alhoewel wij vele redens hebben om te gelooven dat dit nieuws echt is, kunnen wij het nogthans niet bevestigen.

Zooals wij reeds gezeid hebben worden de uitnoodigingsbrieven aan de leden van den Gemeenteraad den Zaterdag avond besteld, lang reeds na het verschijnen onzer weekbladen.

Men houdt er niet veel aan op ons Stadhuis dat dag en uur der Gemeentezittingen door het publiek gekend zijn. Hoe min volk, hoe liever.

GEVRAAGD BIJ
Al. Sintobin-Vuylsteke
Goede Pekkers
Ekelwerkers & Bezemtrekkers

Kunstnieuws.

Maandag avond gaf de Tooneelgilde van de Congregatie, een welgelukt Avondfeest.

Zooals altijd, was het publiek dapper opgekomen.

De spelers hebben zich in drama en in blijspel, tot eenieders voldoening, van hunne moeilijke taak gekweten. Het publiek verklaarde luidop zijne groote tevredenheid.

Wij hebben met genoegen bemerkt dat het tooneel der Congregatie eenen nieuwen weg heeft ingeslegen. Van dezen keer was het geen stuk uit het fransch vertaald, waar men vrouwrollen weglaat of door jongens doet spelen. Het ware te wenschen dat men voortaan werken zoude vertoonen door vlaamsche schrijvers geschreven, en die niet moeten onderdoen voor de stukken van vreemde schrijvers, die menigmalen meer hunne plaats verdienen in eenen cirk dan op een tooneel.

Komt allen deze week de BIJZONDERE Cinemavertooning in Flandria bijwonen.
(Zie verder programma).

Bescherming der Kindsheid.

De damen der kinderpolikliniek van Iseghem zijn voornemens na den 15 dezer de jaarlijksche bijdragen ten huize te laten ontvangen.

Zij hopen dat de milde gevers hun goed onthaal zullen bereiden en danken op voorhand al deze die zich over het lot der behoeftige kleine zieken ontfermen en hun lijden zoo groothertig verzachten.

Tooneelzaal « Gretrykring ».

't Is de eerste maal dat onze jonge Iseghemsche tooneelspelers van « Bleuet » hunne opvoeringen in 't openbaar gedaan hebben.

Zeker is het dat zij in 't algemeen uitgemund hebben door den toon waarop zij het Fransch uitspraken ; door de houdingen, wendingen en gebaren welke op gansch natuurlijke wijze uitgedrukt waren.

De juiste, onafgebroken, opvolging der verscheiden tooneelen, gepaard met de ware uitdrukking van den geest des schrijvers, hebben zekerlijk de aanhoorders tot aandacht gedwongen en menige aangename stonde doen genieten.

Zoo bewondert iedereen in « La Griffe » de kloeke en besliste houding van den ouden vader, Jean-Marie Hardouin, (Mr N. Rosiers) die niettegenstaande zijne lamheid, getuigt van een eerlijk en recht verleden, van helderen geest en vast karakter.

Dan zijn zoon Hippolyte (Mr L. Declercq) die in de volle levenskrachten van zijne vijftig jaar door Rose (Juffer J. Bérodès van Brussel), zijne jonge vrouw, bedrogen wordt, door den listigen arbeider Etienne (Mr D. De Coene), dewelke hem ten slotte laat verongelukken met hem niet te verwittigen toen hij in de diepe wijnkelders stortte langs den gebroken trap dien zij wist gebroken te zijn.

Rose, de afschuwelijkheid harer misdaad gevoelende, wierp haar met het aangezicht tegen den tafel en hare armen boven haar hoofd van schaamte.

Vader Hardouin had alles begrepen en zag de afschuwelijkheid der misdaad en schielijk, door zijne buitengewone wilskracht, richt hij zich op van zijnen zetel en leunende op de tafel, waarop Rose lag, en die bij hem stond, nadert traag maar vast zijne booze schoondochter en straft haar op de wreedste wijze.

Grijpend schouwspel ! Recht vaderlijk !

Menige traan rolde op de wangen der toehoorders.

De blijspelen waren luimig en aangenaam en brachten wederom opgeruimdheid en blijdschap in de zaal.

Alles vermelden en iedereen een woord lof toezeggen ware te lang om te schrijven, maar wij wenschen onze liefhebbers geluk met hun eerste uitvoering en vragen om zoogauw mogelijk nog eens vereerd te worden door nieuwe voorstellingen.

Moed dus en tot wederziens.

Voor te sluiten vergeten wij niet den groep der Symphonie die zoo goed het publiek verlustigde in de tusschenpozen.

Tooneelliefhebber.

Eere-Communie
TER DRUKKERIJ
We A. NONKEL & ZOON
GROOTE KEUS VAN
Kerkeboeken, Paternosters en Portemonnaies
Groote tentoonstelling van allerhande nuttige geschenken.

EEN EN ANDER

De botervervalsching.

MM. Maenhaut, Maes, Leyniers, Pollet, Schaetzen en Gillés de Pélichy hebben in de Kamer het wetsvoorstel terug ingediend, dat er over een paar jaren neergelegd was, ten einde het bedrog, bij middel van margarine gepleegd, te beteugelen. Door de ontbinding der Kamers, was het vervallen; het is nu terug voorgesteld, met de wijzigingen welke de middenafdeeling er aan gebracht had.

Goedkoope woningen.

Voortaan zullen niet alleen de werklieden maar ook de bedienden en ambachtslieden de voorrechten kunnen genieten door de wet op de werkmanswoningen verleend. De Nationale Maatschappij der goedkoope woningen zal voor elke streek bepalen tot hoeveel de bedienden mogen winnen en tot hoeveel de rechtstreeksche belastingen der ambachtslieden mogen beloopen, om aanspraak te mogen maken op die voorrechten. Er zal ook bepaald worden hoeveel de huizen, die zij door tusschenkomst der bevoegde maatschappijen willen bouwen, mogen kosten.

Wij moeten onze lezers slechts doen opmerken, dat dit alles maar officieus aangekondigd is.

Geen buitensporigheden.

M. Verhaegen heeft eene nieuwe wijziging aan het ontwerp der miliciewet voorgesteld; hij zou aan de regeering de toelating willen geven om elk jaar, onverwachts, een deel van het leger, bij wijze van proef, op oorlogsvoet te brengen.

Ons dunkt dat de krijgslasten al zwaar genoeg zijn, en dat het niet noodig is elk jaar een aantal handelsondernemingen, nijverheden, stielen, en daarbij ook den landbouw, in rep en roer te brengen met de oudgedienden terug onder de wapens te doen komen om eenige dagen soldaatje te spelen.

Eene nieuwe kieswet.

Sedert eenige dagen had het Engelsch Lagerhuis de bespreking begonnen van eene nieuwe kieswet, en er waren daar wijzigingen aan voorgesteld, om het stemrecht ook aan de vrouwen te verleenen. Het ministerie, dat over die kwestie verdeeld was, heeft het wetsontwerp eenvoudig ingetrokken, en daarmee is het stemrecht voor de vrouw weer gevallen.

De opoffering eener moeder.

Eene heelkundige bewerking gaf aanleiding tot een roerend tooneel in het burgerlijk gasthuis van Ancona in Italie.

Een 5jarig kindje viel in een ketel kokend water en had vreeslijke brandwonden op verschillende gedeelten van het lichaam vooral aan buik en borst.

De heelmeester zag naar een middel om het te genezen, en wel door het bedekken der wonden met versche huid van een ander persoon. Zoohaast de moeder dit vernam, bood zij zich daartoe aan. De heelkundige bewerking had plaats in het bijzijn van andere geneesheeren. Het kind werd in slaap gebracht, doch de moeder verkoos wakker te blijven. Met een zeer scherp scheermes nam de geneesheer haar twee stukken vel van het lichaam en bracht deze dan op het lichaam van den jongen. De arme moeder leed op verschrikkelijke wijze, doch slaakte geen kreet. Zoohaast alles gedaan was, zette de moeder zich naast haar zoon die, niet wetend wat er gebeurd was, haar gelukkig toelachte.

In den Senaat

der Vereenigde-Staten van Noord-Amerika werd bij meerderheid, een wetsvoorstel gestemd, die den duur van het ambt van President der Vereenigde Staten op zes jaar bepaalt en de vernieuwing van het mandaat verhinderd.

De Senaat heeft ook de wet op de inwijking gestemd, waarbij de ongeletterden uit Amerika geweerd worden. De wet zal aan het handteeken van den heer Taft onderworpen worden.

De nieuwe telefoontarief.

Het beheer der Telefoons had doen veronderstellen dat de nieuwe telefoontarieven met het begin van het jaar van toepassing zouden zijn. Thans schijnt het dat zulks eerst maar bepaald in 1916 geschieden zal.

Onderhandelingen zijn aangeknoopt om Belgie rechtstreeks met Zwitserland telefonisch te verbinden.

Prijsvluchten.

De belgische duivenmelkersverbonden of maatschappijen, die prijsvluchten inrichten in Frankrijk, znllen voor den 1 april naar het ministerie van binnenlandsche zaken te Parijs eene lijst moeten sturen met de plaatsen en de datums van de datums van de oplatingen voor de prijskampen en voor de oefening der reisduiven. Voor de persoonlijke oplatingen of die niet lang op voorhand voorzien werden zal een voorafgaande bericht van veertien dagen naar denzelfden dienst moeten gestuurd worden. In geval van afschaffing van eene vroeger bepaalde oplating zullen de inrichters het bestuur der algemeene veiligheid moeten verwittigen, drie dagen voor de vluchten binnen Parijs en vier dagen voor die er buiten. De vorige fransche reglementen blijven bestaan en de plaatsen der oplatingen mogen enkel gekozen worden in de vroeger vastgestelde lijst.

Miljonnairs in Frankrijk.

Eene officieele statistiek van de registatie deelt mede dat er in 1911 in Frankrijk 666 miljonnairs gestorven zijn, 't is te zeggen dat de nalatenschap van 666 personen voor elk meer den een miljoen bedroeg.

Een nieuwe vinding.

Te Winschoten (Nederland), heeft de heer H. Kiewit, een spoorlijn gemaakt met bruggen, wissels, veiligheidseinen en waggons. Alles te zamen heeft eene lengte van 12 meter. De portieren worden door een aan de lokomotief verbonden werktuig zelfwerkend geopend en gesloten, wat niet door inzittenden kan geschieden. Wissels, seinpalen, sluitboomen, bruggen worden door de naderende en vertrekkende treinen geopend en gesloten en in beweging gebracht.

Toestellen aan de waggons brengen de seintoestellen in beweging, terwijl ook het rangeeren zelfwerkend gaat, evenals het koppelen der waggons. Het lastige sneeuwscheppen geschiedt door de lokomotief.

Deze spoorweg in het klein zal binnen kort op verschillende plaatsen ter bezichtiging worden gesteld.

De kinetofoon van Edison.

Edison heeft na lang zoeken de kinetofoon, dat is de verbinding van de spreekmachien met de kinema uitgevonden, zoodat hij nu sprekende beelden op het doek kan brengen. De groote moeilijkheid was de twee toestellen gelijktijdig te doen werken. De uitvinder is er ten slotte in geslaagd.

Een amerikaansch reporter verhaalt over een proefneming, waarvan hij getuige was te Ellewellyn bij Orange, waar Edison zijn laboratorium heeft. De uitvinder gaf zelf de uitleggingen. De kinema, zeide hij, staat achter ons, de spreekmachien achter het doek. De voorstelling begon. Op het doek zag men een modern salon, met een trap op den achtergrond. Een man trad naar voren en begon : Ladies and gentlemen ! en sprak een klein redevoering uit. De stem was zeer duidelijk, uitgenomen voor de letters s en r. Op de lippen van den spreker kon men duidelijk zien, dat hij juist de lettergrepen uitsprak, die men hoorde. De man bespeelde vervolgens eenige muziektuigen.

Edison belooft binnen kort eene volledige vertooning van een werk van Wagner.

De veiligheid op zee.

De engelsche regeering is met de groote scheepvaartmaatschappijen aan 't onderhandelen, om op gezamentlijke kosten een stoomboot naar de ijsstreken in het noorden van den Atlantischen Oceaan te zenden. Dat schip zou met bijzonder machtige draadlooze telegraaftoestellen voorzien zijn en de stoombooten verwittigen van de nadering der ijsbergen.

Voor de postzegelverzamelaars.

Buiten Rusland gaan nu ook China, Duitschland en de Vereenigde Staten nieuwe postzegels uitgeven. In China komen twee reeksen uit, de eene de revolutie herinnerend, de andere met de beeltenis van den president der nieuwe republiek.

In Duitschland zullen, bij het aanstaande regeeringsjubileum van den Duitschland keizer bijzondere postzegels worden uitgegeven. In plaats van de Germania-afbeelding zal daarop de beeldenaar van den keizer in kleurendruk voorkomen. De ontwerpen zullen eerstdaags den keizer voorgelegd worden.

Wat de Vereenigde Staten betreft, deze hebben bijzondere postzegels voor de postpaketten uitgegeven. Zij zullen van 1 cent tot 1 dollar loopen en miniatuur tafereelen verbeelden, zooals een briefdrager, een postwagon, eene postboot, een postvliegtuig, een posttrein, een post-automobiel, enz.

Verbeterd Schietgerief.

In het Amerikaansche leger zal een nieuw zelfwerkend schrootkanon worden beproefd dat, naar zijn uitvinder beweert, 652 schoten per minuut kan lossen.

Het nieuw speelgoed is veel lichter dan eene mitraleuze Maxim, berust op een voet en kan door een enkelen soldaat worden bediend.

In de veronderstelling dat een legerkorps over 100 van die kanons beschikt, zouden dan per minuut, ruim 65,000 schoten kunnen gelost worden. In de veronderstelling dat elk schot wit betreft, zou het Belgisch leger tegenover dergelijke bewapening op een paar minuten naar de kaartjes zijn.

Het vervoer der spoorwegen.

Het tarief voor het vervoer van kleine pakken, op de spoorwegen, dat in de handelswereld eene groote misnoegdheid verwekt had, zal binnen kort veranderd worden voor wat het minimumgewicht per dak betreft.

Priesterlijke benoemingen

BISDOM BRUGGE. — De E. H. Blondelle, onderpastoor te Vlamertinghe, is pastoor benoemd te Lombardzyde ; de E. H. Labis, onderpastoor te Ingoyghem, is onderpastoor benoemd te Vlamertinghe ; de E. H. Depoortere, leeraar in het O. L. Vrouwcollege te Oostende, is onderpastoor benoemd te Ingoyghem.

De ontvolking van den buiten

Wij hebben met genoegen een vlugschrift gelezen van de hand van den heer Emiel Tibbaut, volksvertegenwoordiger van Dendermonde, in hetwelk hij handelt over het gewichtig vraagstuk van de uitwijking van den buiten naar de stad.

De achtbare schrijver stelt er reeds en vooral de oorzaak van vast : de grootere loonen in de nijverheidscenters betaald lokken de werklieden van den buiten aan om zich nabij de nijverheidsinrichtingen te gaan vestigen.

Laat er ons eene tweede oorzaak bij voegen ; het gebrek aan werk voor de landbouwwerklieden gedurende een groot deel van den winter.

In den zomer kleine dagloonen, en in den winter geene dagloonen, daarmede kan niemand in het onderhoud van een huishouden voorzien.

De middels om de landbouwwerklieden in den winter hun brood te laten verdienen zijn verminderd.

Over 25-30 jaren nog had men de vlasnijverheid — met de hand — deze is geheel verdwenen, de bewerking van het vlas wordt geheel mekaniek gedreven.

Vroeger werden meer graangewassen gezaaid en ze werden met de hand afgedorschen — nu vervangt men het graan door andere vruchten, zooveel men kan, en de landbouwers van eenig belang doen hun graan afdorschen met de machien.

Wat moet de werkman dan doen, tenzij elders werk gaan zoeken, als hij er in zijne gebuurte geen vindt ?

En natuurlijk hij woont gaarne zoo dicht mogelijk bij zijn werk.

* * *

De heer Tibbaut toonde aan dat Ierland, in 60 jaren tijds, van 1841 tot 1911, de helft van zijne bevolking heeft verloren.

Ierland is een landbouwland ; de ongelukkige boeren werden nog verdrukt door onmeedoogende eigenaars.

Het moet dan ook niet verwonderen dat zij in het buitenland eene betere broodwinning en een menschlijke behandeling gingen zoeken.

In Engeland, zoo blijkt het uit eene statistiek van den heer Tibbaut, is de landbouw ook zeer achteruitgegaan ; uitgestrekte landbouwen worden er niet meer bebouwd en dienen alleen tot schaapweiden.

Dat moet niet verwonderen — in Engeland was de aantrek van de nijverheidssteden nog grooter dan hier, en de landbouwers werden de keel toegestropt door het stelsel van vrijheid dat het Engelsch Gouvernement heeft in praktijk gesteld ten voordeele der nijverheidswerklieden.

Hier ook in Belgie gaat de bevoiking der landbouwstreke niet vooruit ; zij blijf staan of gaat achteruit, zoo stelt de heer Tibbaut vast.

Dat is zeer waar, en in bijna alle gemeenten, waar zich geene hedendaadsche nijverheid gevestigd heeft was de bevolking over 80 en 100 jaren zoo groot of zelfs grooter dan nu.

Toch mogen wij nog met fierheid vaststellen dat hier geene landerijen onbebouwd blijven liggen.

Het gebeurt veel dat eenige perceelen slecht land in bosschen verandert worden ; maar er worden ook uitgeroeid en in akkerland herschapen.

Indien de buitenlieden naar de stad trekken, het is meestal omdat zij in den buiten geene gelegenheid vinden om zich werkstellig te maken.

Er zijn geene hofsteden voor allen die er zouden begeeren.

Een middel om meer menschen in den buiten te houden, ware meer kleine hofsteden beschikbaar te stellen met de groote te verdeelen.

Men heeft eene wet gemaakt om de werklieden op gemakkelijke wijze hun eigen huis te bezorgen, en tengevolge dier wet zijn nu meer dan 100.000 werklieden eigenaars.

Indien men ook eens eene wet maakte bij middel van welke een kleine landbouwer, op soortgelijke gemakkelijke manier, eigenaar kan worden van eene kleine hofstede, ter grootte van eene hectare, bijvoorbeeld, wat zouden er talrijke buitenlieden zijn, die zich zulk een hofsteedje zouden aanschaffen, in plaats van naar de stad te trekken !

De heer Tibbaut hoopt dat zulke wet zal gestemd worden — we hopen het met hem.

Het vlugschrift van den heer Tibbaut zal met veel vrucht gelezen worden, vooral door hen die zich met maatschappelijke kwestiën bezighouden.

Daar het in het fransch is opgesteld, is het niet genietbaar voor het Vlaamsche volk, dat er zeer veel uit zou kunnen trekken.

Zouden we niet mogen hopen op eene Vlaamsche vertaling ?

STEEKT WEL DEZE WAARHEID IN UW HOOFD.

Eene verwaarloosde valling zet zich over van den eenen mensch aan den anderen en is gevaarlijk en zelfs doodelijk voor ouderlingen. Daarom moeten wij ons er zoo spoedig mogelijk van genezen. De beste, ja wij mogen zeggen, eenigste remedie die u voldoending geeft, is de *Siroop Depraetere*. Dit is een wetenschappelijk produkt, dat door de Doktors zelfs genomen wordt. *Prijs 2 franken*, in alle apotheken namelijk te ISEGHEM bij MM. **A. Rodenbach** en **J. Verhamme**.

Voeding van het Paard

Doorschoten haver

(*Vervolg*)

Als gevolg op het artikel van den veearts Fr. Al. SINGELEE, Dendermonde, over eenige weken verschenen, en dat tot onderwerp had *Doorschoten haver*, ontvangen wij het volgende schrijven :

Met veel genoegen heb ik het artikel van mijnen vriend en confrater Fr. Singelee gelezen.

Slechte haver is voor de paarden vergift, en veroorzaakt al te dikwijls ongeneesbare ziekten, zooals hevige kolieken, vervangenheid. beslag.

Hoe dikwijls, en bijzonder dit jaar, dat de haver op vele plaatsen zeer slecht is, worden wij veeartsen niet geroepen voor paarden die aan hevige kolieken lijden, hoe dikwijls zien wij niet dat er maagscheuring en hevige darmontsteking bestaat. De oorzaak is al te dikwijls het slecht voeder, en bijzonder de haver.

Het ware zelfs prijsbaar dat de landbouwers dit jaar heel weinig van deze slechte haver aan hunne paarden toedienen, dat zij zelfs 5 à 6 kilos Sucrema gaven, bij voorbeeld : 's morgens 1 kilo haver en twee kilos Sucrema ; 's middags en 's avonds hetzelfde rantsoen, en op het werk een goed stuk brood.

Dat zij deze slechte haver altijd van 's avonds laten weeken in water met een weinig zout, en het water weg gieten dat op deze haver gestaan heeft, eer men ze toedient ; zoo doende zoude men zeker zooveel gevallen van doodelijke kolieken en andere ziekten niet tegenkomen. Het ware ook hoogst prijsbaar dat de verzekeringsmaatschappijen deze wijze raadgevingen van den veearts Singelée aan hunne deelgenooten lieten geworden.

Ik moet eindigen met dezelfde woorden : vervangt een groot gedeelte der slechte haver door meer Sucrema, en gij zult eene groote besparing van geld doen, en terzelfdertijd gezonde paarden hebben.

ED. CERSTELOTTE, aangenomen veearts
BEERINGEN.

Waar naar toe ?

Waar naar toe om Zaterdag, Zondag of Maandag een aangenamen avond in familie door te brengen ? Het is zeer eenvoudig. Naar het

CINEMA-PALEIS

Zaal Flandria - Melkmarkt

Nergens is men beter als in deze aangename, goed verwarmde en verlichte zaal, waar wekelijks eene nieuwe reeks zeer puike films van allereerste kwaliteit worden vertoond.

Leest onderstaande programma en oordeelt :

1. De Diamant Culinan. — 2. Wreed Bewijsstuk. — 3. De Gelukaanbrenger van Toto. — 4. Herinner U ! — 5. Weekblad Éclair. — 6. De Veldslag. — 7. Na het Bal. 8. Het lidteeken. — 9. Nat Pinkertan. — 10. De vrees van het dorp.

Plaatsen aan 0,30 cent., 50 cent., en 1 fr.

Burgerstand van Iseghem

GEBOORTEN :

43 Omer Callens, z. v. Bruno en Marie Debœuf, Zevecote. — 44 Emma Parmentier, d. v. Jules en Elisa Wullaert, Sleenputje. — 45 Helena Dewiele, d. v. Cesar en Clemence Vandommele, Rousselarestraat. — 46 Antoinette Pannecouck, d. v. Victor en Adeline Denukt, Krekelmotestr. — 47 Jerome Werbrouck, z. v. Victor en Augusta Sabbe, Rousselarestr. — 48 Gabrielle Vermaut, d. v. Germain en Elodie Pattyn, Rousselarestr. — 49 Leon Daenens, z. v. Alfons en Helena Leenknecht, zuidkaai, vaart.

OVERLIJDENS :

25 Barbara Debusschere, 89 j., z. b., wed v. Jan Verschoore en Henri Vanbauwhede, Oudemanhuis. — 26 Charles Dooms, 67 j., landwerker, ongehuwd, Oudemanhuis. — 27 Auguste Vanneste, 1 j., z. v. Carolus en Julia Valcke, Wijngaardstr. — 28 Jules Wullaert, 41 j., fabriekwever, ongehuwd, Rousselarestr. — 29 Jan Velghe, 1 m., z. v. Victor en Emma Mortier, Claerboutshof.

Scheepvaart van Iseghem

van 1 tot 8 Februari 1913

Oumiak, met kolen voor de We Ch. Verstraete. — *Virginie*, met lijnzaad voor Alf. Dassonville, Lendelede. — *De Jeune Laurent*, met ciment voor Joseph Seynaeve. — *Kil*, met boomen voor de We François Verbeke en kinders.

Vermakelijkheden

Zondag 16 Februari, groote prijskamp op de **Vogelpik,** ter herberg *In den Kouter*, bij Alf. Desmedt. 12 fr. vooruit en het inleggeld erbij.

Zondag 16 Februari, **Pintjedek** ter herberg *Duc de Braband*, Nederweg, bij J. Gerne-Kimpe.

Chocolat Martougin

DEN BESTEN

Marktprijzen

ISEGHEM

Suikerijboonen	1 Febr.	8 Febr.
Beschikbare wagon	13 75	13 50
» schip	14 —	13 75
groeite 1913 wagon	15 50	15 50
» » schip	15 75	15 75

Meststoffen, 8 Febr.

Sodanitraat beschikbaar Oostende	27 25
Zwavelzuren ammoniak	37 00

8 Februari.

Boter de kilo	3 40	3 50
Eieren de 26	2 60	2 70

ROUSSELARE	4 Febr.		28 Jan.	
Oude Tarwe	19 50	20 50	20 —	21 —
Roode	18 50	19 —	19 —	19 50
Rogge	17 —	17 50	17 50	18 —
Haver	21 —	22 —	21 50	22 —
Boonen	22 50	23 50	23 —	24 —
Aardappels	6 —	7 —	6 —	6 50
Boter per kilo	3 20	3 40	3 10	3 30
Eiers per 25	2 86	3 12	2 60	286
Koolzaadolie 100k.	67 —		67 —	
Lijnzaadolie »	57 50		57 50	
Viggens	22 —	42 —	23 —	43 —

Suikerijboonen

Besch. wagon	13 50	13 75
» schip	13 75	14 25
groeite 1913, wagon	15 50	15 50
» » schip	15 75	15 75

KORTRIJK	27 Jan.	3 Febr.
Tarwe	20 50	20 50
Rogge	17 50	17 50
Haver	21 50	21 50
Koolzaadolie 100 kil.	67 —	67 —
Lijnzaadolie »	57 50	57 50
Aardappels »	4 85	4 85
Boter per kilo	3 25	3 25
Eiers per 26	2 75	2 50

GUSTAAF VANDEPUTTE

COIFFEUR

Statieplaats, ISEGHEM

Beveelt zich aan voor het maken van alle slach van **HAARWERK.**

Herstelling en Vernieuwing met uitgevallen Haar.

A. De Bie-Bourgeois

MEESTER-KLEERMAKER

voor Heeren en Damen

MARKTSTRAAT, ISEGHEM

Groote keus van Engelsche stoffen

Laatste Nieuwigheid — Genadige Prijzen

Huis van eerste orde

ROUWKOSTUMEN IN 24 UREN.

R. SCHOUPPE

English Gentlemen's

- - - Tailor - - -

Profitez de l'occasion !!!

Pendant un mois seulement

COSTUMES et PARDESSUS

à 49 fr.

COUPE ÉLÉGANTE --- TRAVAIL SOIGNÉ

Tandpijn

De hevigste Tandpijn wordt oogenblikkelijk en volkomen genezen door den **DENTOGÈNE.**

Door het gebruik van den **DENTOGÈNE** voorkomt men mondgezwellen en ontsteking van het tandvleesch. Geene tanden moeten meer uitgetrokken worden ; geene pijn meer gevoelt men nog onder het eten.

Laat u niet bedriegen door gevaarlijke en ondoelmatige namaaksels. Alleen de **DENTOGÈNE** is door de geneesheeren aangeraden en aanbevolen. Eischt dus de ware

DENTOGÈNE

voor 1,25 fr. te koop in alle apotheken.

TE ISEGHEM :

MM. A. RODENBACH en J. VERHAMME.

Geen Grijs Haar

MEER !!!

« De Nieuwe London »

doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, belet het uitvallen en neemt de pelletjes van het hoofd weg.

Eischt op den hals: London

In flacons van fr. **1,50** en fr. **2.50**

Engelsche Baardtinctuur aan 2 fr. per flacon

Te koop bij Apothekers Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels

In 't groot: Parfumerie Dr Salp, Wachtebeke (België)

Oh! la! la!
Nu heb ik het vast!

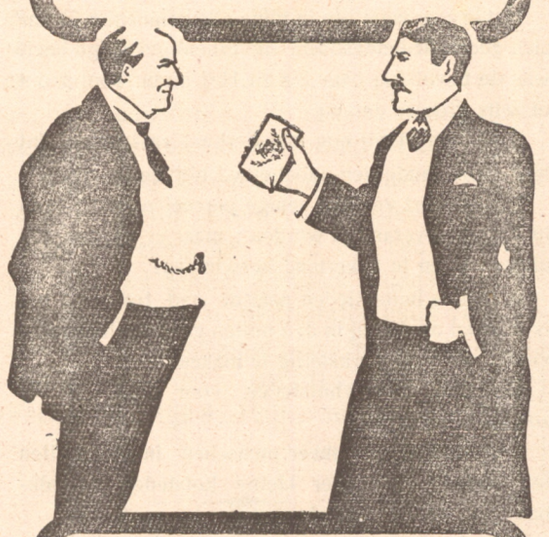

's Morgends, met de koffie, neem ik mijn allerbest

STANDAERT

PILLEKEN

en gedurende den dag neem ik van tijd tot tijd eene van

STANDAERT'S BORSTTABLETTEN

Met deze twee voortreffelijke remediën, nooit geen SLIJM, nooit geene GAL meer! Ik bekommer mij niet om de besmettelijke ziekten noch het slechtste winterweer.

Te Iseghem te verkrijgen in de Apothekerijen Rodenbach en Verhamme.

Roode Pillen

L. DUPUIS, JUMET.

Indien gij slecht slaapt en dat uwe nachten verontrust zijn door bange droomen ;

Indien gij zenuwachtig zijt ;
Indien uwe maag niet trekt ;
Indien eetlust u ontbreekt ;
Indien gij gekweld zijt door :
Eene bittere mond,
Eene vuile tong,
Een riekenden adem,
Zuur en slechte spijsvertering,
Hoofdpijn, oorgeronk, duizeligheid,
Brand, verstopping, onzuiver bloed en schele hoofdpijn,

Aarzelt niet! Neem ROODE PILLEN

Zij zuiveren zacht het lichaam ;
Zij verjagen, zonder pijn, gal en slijmen ;
Zij zuiveren het bloed tot in de verste aderen.

In den keertijd helpen zij de Vrouwen, verkloeken haar, en beletten alle ongesteltenissen.

1.25 Fr. de doos ; 0.75 fr. de halve doos.

TE VERKRIJGEN BIJ :

J. VERHAMME en A. RODENBACH,

Apothekers, ISEGHEM.

SUCREMA

De beste melasse voeders voor

Vee
Paarden
Verkens

VOORDEELEN : Spaarzaamheid, gezondheid, hoogste opbrengst. De **SUCREMA** prikkelt den eetlust, werkt zeer gunstig op de melk en boterafzondering, mest spoedig ; geeft aan de peerden eene maximum geschiktheid tot oplevering van arbeid, voorkomt de buikkrampen en darmontsteltenissen; is uitstekend tegen den droes.

SUPERCOCO

Gewaarborgd 25 tot 28 eiwit, 6 tot 7 vet, 40 kokoskoeken, en 60 andere krachtvoeders. Rijker dan de kokoskoek, en veel goedkooper ; vervangt dezen laatsten gewicht voor gewicht, en geeft nog betere uitslagen. Geeft vaste boter.

Gebroeders LAGRANGE, 26-32, Zwijgerstraat, ANTWERPEN

Leveranciers van het Ministerie van Landbouw en van het Leger.
Fabricanten en invoerders van allerhande voederkoeken en meelsoorten.

Schoonheid

Zeep Dada Het stuk 0.75

Werkdadigheid zonder weerga tegen zomersproeten en huid aandoeningen. De beste voor 't behoud eener frissche gelaatskleur.

Crême Dada Tube 0.75

Onfeilbaar voor de geneezing van kloven ; maakt de huid blank IN EEN NACHT.

Poeder Dada De doos 2.50 De 1/2 doos 1.50

Allerfijnst en op 't gelaat blijvend: ononthoerlijk voor elke toilettafel.

TE KOOP IN ALLE GOEDE HUIZEN

Wordt verkocht te Iseghem Apotheek Rodenbach en Coiffeur Vandendriessche.

TE KOOP

ten bureele van 't blad

Oude Gazetten

Goed Papier (Boos Iseghem)

aan 0,15 fr. den kilo

allerhande 0,25 fr. voor 3 kilos

ALSOOK

IJdele Cigarenkistjes

Handel in CHICOREIBOONEN

KOLEN & KOKS

Magazijn van alle slach van LANDVETTEN

Chicorei, Oliebrood & Sucrema

CONSTANT GITS

Statiestraat, ISEGHEM

TELEFOON 24.

ELIXIR D'ANVERS

Goed van smaak — Goed voor de maag

BALSAM

ZUIVER WIJN OP KINA

Eetlustwekkend — Krachtherstellend bij uitmuntendheid.

Mag in alle Hôtels en Herbergen verkocht worden, zonder vergunningsrecht

Vraagt vooral

Champagne F. BOUCLIER PÈRE & FILS, Reims

't is den besten en bestkoopsten.

Voor den Groothandel, wend U tot den algemeenen agent der Vlaanders

EMILE VYNCKE-LOWIE

Elixir d'Anvers — ROUSSELARE.

ELIXIR CANROBERT

ferrugineux, antichlorotique, tonique apéritif.

De **Elixir Canrobert** bevat alleen de noodige bestanddeelen om het bloed zijne volledige kracht te verschaffen.

De **Elixir Canrobert** is zeer aangenaam van smaak, en wordt door kinders zoowel als door volwassenen, gretig en zonder schade ingenomen.

De **Elixir Canrobert** is een uitstekend middel voor het verzachten der pijn in de zij, en hertkloppingen, die den longlijder zeer afmartelen.

De **Elixir Canrobert,** door zachte doch gedurig aanhoudende werking om het bloed te zuiveren en te versterken, is ook best geschikt voor Maaglijders welke altijd hierdoor eene onmiddelijke beternis ondervinden, en bij voortdurend gebruik volkomen genezen worden.

Prijs der flesch : 3 fr. 75.

BALSEMPERELS

Beste geneesmiddel tegen allerhande geheime ziekten en kwalen der waterorganen.

3,00 fr. de doos.

BORSTSIROOP : 1 fr. 50 de flesch.

Zenuwpoeders tegen tand- en hoofdpijn

1 fr. 50 de doos.

Te bekomen bij JOSEPH VERHAMME, apotheker

Marktstraat, ISEGHEM

DRUKKERIJ-BOEKBINDERIJ

We A. Nonkel & Zn

Koornmarkt, ISEGHEM.

Uitvoering van allerlei **PRACHT-** en **STAADSDRUKWERKEN,** zooals : **Spijs-, Bedankings-, Visiet-, Adres-, Geboorte- en Prijskampkaarten ; Plakbrieven in kleuren- en effen druk, Omzendbrieven, Fakturen, Rekeningen, Memorandums, Brievenhoofden en Enveloppen met adres, Vergaderingsbriefjes, Gelegenheidsdichten, Feestprogrammas, Gedachtenissen, Registers, enz. enz.**

Bureel- & Schoolgerief -- Stempels in Caoutchouc.